



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. S., bytem B., zastoupeného: JUDr. Julií Šindelářovou, advokátkou, se sídlem Mikulášská třída 9, 326 00 Plzeň, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 20.9.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2013 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 23.4.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Julie Šindelářové na nákladech řízení částku ve výši 1.936,-Kč na účet vedený u ČSOB Plzeň č. X, VS 12580, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.9.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2013 č.j. Y, protože s ním nesouhlasí, neboť je přesvědčen, a všechny předchozí lékařské zprávy tomu nasvědčují, že jeho diagnostikované a potvrzené onemocnění je dlouhodobé, trvá již mnoho let a datum vzniku invalidity 7.6.2012 nemá oporu v provedených důkazech, když invalidita vznikla již nejméně v roce 2007, čemuž nasvědčuje i lékařská zpráva MUDr. B. a z Psychiatrické léčebny v Dobřanech ze dne 3.7.2009; závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí, které mu předcházelo, pro nezákonnost a také byla požadována náhrada nákladů řízení bez jejich specifikace. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 25.7.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.4.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod z mládí pro nesplnění podmínek § 42 odst. 1) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního*

zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 14.3.2013 byl žalobce opět uznán od 7.6.2012 invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, přičemž se jedná nadále o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když žalobci byl již rozhodnutím ČSSZ ze dne 28.6.2012 přiznán od 7.6.2012 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně; vzhledem ke skutečnosti, že invalidita vznikla po dovršení 18. roku věku, nárok na tzv. invalidní důchod z mládí nevznikl. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.7.2013 žalovaná zdůraznila, že podle posudku o invaliditě vypracovaného v rámci řízení o námitkách dne 12.6.2013 posuzující lékař stanovil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3e) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 70-80%, a žalobci byla přiznána dolní hranice 70%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna a bylo stanoveno i stejné datum vzniku invalidity, proto nemohlo být vyhověno námitkám žalobce.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Rokycany* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.3.2013 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 12.6.2013 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den vzniku invalidity: 7.6.2012 a doba platnosti posudku: 31.3.2016.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 2.12.2013 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2013 bylo žalobci doručeno dne 30.7.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.1.2014 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce od 27.7.2007 invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce hodnotila komise shodně s posudkem OSSZ a námitkovým řízením paranoidní schizofrenii, kterou hodnotila také dle kapitoly V, položky 3e) přílohy vyhlášky na spodní hranici 70%, neboť trvá residuální psychotická symptomatologie s nutností trvalé intenzivní psychofarmakologické léčby a individuální psychoterapie, ale stav je zvládán ambulantní léčbou; procentní míra poklesu

pracovní schopnosti dle § 3,4 citované vyhlášky nebyla změněna. Ohledně data vzniku invalidity komise uvedla, že u žalobce od roku 2007 probíhá závažné psychické onemocnění s různou intenzitou psychotické symptomatologie, opakovaně s nutností hospitalizace, kdy při hospitalizaci duben až červenec 2009 byla potvrzena diagnóza – paranoidní schizofrenie. Ze zdravotní dokumentace vyplývá, že počátek psychického onemocnění byl již objektivizován psychologickým vyšetřením dne 27.7.2007, od této doby v různé intenzitě psychické onemocnění probíhá, v období 9/2010 až 6/2011 došlo k částečně kompenzaci, při které dokončil učební obor, poté opět dekompenzace psychického onemocnění, stav je v poslední době zvládán intenzivní psychiatrickou péčí. Konkrétně od září 2010 došlo k částečně kompenzaci psychického stavu, pro kterou mohl žalobce dokončit učební obor a to ve známém prostředí včetně závěrečných zkoušek v červnu 2011, poté od září nastoupil na dvouletou návstupu do neznámého školního prostředí, kde vydržel necelé 3 měsíce, opět došlo k zhoršení psychického stavu – relaps psychického onemocnění, návstupu zanechal. Dle komise tedy invalidita žalobce vznikla před dosažením 18ti let věku, nejpozději 27.7.2007, proto není komise se stanovením data vzniku invalidity v souladu s OSSZ a námitkovým řízením. (*Stejnopis posudku byl doručen zástupci žalobce i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) ***nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.***

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V § 42 odst. 1 zákona je stanoveno, že na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob

v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 25.7.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně před dosažením 18 let věku s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 15.1.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní ve třetím stupni a jednalo se o tzv. „invaliditu z mládí“, tj. před dosažením 18. let věku žalobce, objektivizovanou psychologickým vyšetřením ze dne 27.7.2007, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23.4.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatril ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce od 27.7.2007 invalidní pro invaliditu třetího stupně s poklesem míry pracovní schopnosti 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany a poté na ČSSZ (datum vzniku invalidity žalobce 7.6.2012) při posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce.*

Po právní moci tohoto rozsudku proto *bude vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 27.7.2007 invalidní ve třetím stupni, když tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 100/2013 ze dne 30.1.2014, když rozhodnutí o přiznání třetího stupně invalidity z mládí by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto data vzniku invalidity třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Rokycany, tak i v případě zjištění téhož po posouzení zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce specifikoval náklady tohoto řízení v podání ze dne 29.1.2014 a soud shledal, že jeho nárok je oprávněný a přiznal mu částku za 2 úkony právní služby (á 500,-Kč za *převzetí věci a seps žaloby*), tj. 1.000,-Kč, za 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč a 336,-Kč (21% DPH z částky 1.600,-Kč), což je v zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy celkem 1.936,-Kč (jmenovaný advokát je plátcem DPH). Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. ledna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně